

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА**

15-1231/12

Београд

Дел.бр26090 датум: 12.10.2012.

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

На основу члана 138. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“ бр. 98/06) и члана 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана („Сл. гласник РС“ бр. 79/05 и 54/07) у поступку контроле законитости и правилности рада Министарства рада и социјалне политике, по притужби А.А. из К., Заштитник грађана

УТВРЂУЈЕ

Министарство рада и социјалне политике, начинило је пропуст у поступку одлучивања по жалби А.А. из К., јер је одлуку о одбијању жалбе донело после две године од подношења жалбе, уместо у законом прописаном року од два месеца.

На основу утврђених недостатака у раду, Заштитник грађана упућује Министарству рада и социјалне политике следеће

ПРЕПОРУКЕ

Министарство рада, запошљавања и социјалне политике (у даљем тексту: Министарство) ће без одлагања, по пријему ове препоруке, упутити притужиоцу А.А. писано извињење због начињеног пропуста, у коме ће га на одговарајући начин поучити о могућим правним средствима, укључујући и право на накнаду штете.

Потребно је и да Министарство утврди разлоге због којих је до утврђеног пропуста дошло и, у зависности од утврђеног, предузме одговарајуће организационе и/или дисциплинске мере.

Министарство ће предузети све расположиве мере и радње којима ће обезбедити законито, ефикасно и ажурно поступање по поднетим жалбама у најкраћем могућем року, а најкасније у законом прописаном року;

Министарство рада, запошљавања и социјалне политике обавестиће Заштитника грађана, о поступању по препоруци, најкасније у року од 60 дана од дана пријема препоруке, односно доставиће копију писаног извињења упућеног притужиоцу.

Разлози

А.А. из К. поднео је притужбу Заштитнику грађана, 25. априла 2012. године, наводећи да Министарство рада и социјалне политике није одлучило по жалби, поднетој 28.

маја 2010. године, на решење Центра за социјални рад Краљево од 18. маја 2010. године, којим му није признато право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица.

Уз притужбу је достављена копија решења Центра за социјални рад у Краљеву, број 355320-3893/2010 од 18. маја 2010. године, којим је одбијен притужиоцев захтев за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица и копија жалбе упућене Министарству рада и социјалне политике, предате 28. маја 2010. године, непосредно у Центру за социјални рад у Краљеву.

Поступајући по овој притужби, Заштитник грађана је 17. маја 2012. године покренуо поступак контроле правилности и законитости рада Министарства рада и социјалне политике, тражећи изјашњење о чињеницама и околностима значајним за доношење става Заштитника грађана о оправданости поднете притужбе.

Министарство је актом број 553-03-292-1/2011-10 од 29. маја 2012. године, обавестило Заштитника грађана да је 8. маја 2012. године, донело решење којим је одбијена притужиочева жалба као неоснована и да су списи предмета са примерком решења, које треба уручити притужиоцу, враћени Центру за социјални рад у Краљеву, уз обавезу да примерак решења уручи притужиоцу у законском року од 8 дана.

Одредбом члана 237. Закона о општем управном поступку¹ прописано је да се решење по жалби мора донети и доставити странци што пре, а најдоцније у року од два месеца од дана предаје жалбе, ако посебним законом није одређен краћи рок.

Разматрајући прикупљене чињенице Заштитник грађана је утврдио да је Министарство, као другостепени орган, одлучило по жалби притужиоца после готово две године од предаје жалбе, а да је претходно Центар за социјални рад, одлучило по захтеву после годину дана од подношења захтева. Практично, одлука о захтеву притужиоца је постала коначна после три године од подношења захтева, противно законом прописаним роковима, односно начелима добре управе.

Позитивни прописи и начела добре управе, поред осталог, подразумевају и то да органи јавне власти поступају по захтевима/жалбама грађана у законом прописаним роковима, односно да по њима одлучују без одуговлачења, у најкраћем могућем року. Стандард добре управе подразумева активан, ангажован став органа управе у обављању радњи из свог делокруга и њихово спровођење сагласно закону.

Закон о општем управном поступку, у члану 199. прописује да образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву

Пажљивим разматрањем приложене документације Заштитник грађана је закључио да су одлуке поступајућих органа у поступку остваривања права на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица засноване на налазу, оцени и мишљењу првостепеног и другостепеног органа вештачења о томе да код притужиоца не постоје медицински оправдани разлози да му се призна право на туђу негу и помоћ. Првостепени орган вештачења је свој налаз, оцену и мишљење од 25. марта 2010. године, дао на основу непосредног прегледа А.А. и увидом у медицинску документацију, а другостепени орган вештачења је свој налаз од 27. децембра 2010. године, дао на основу расположиве медицинске документације у списима предмета, потврђујући налаз, оцену и мишљење првостепеног органа вештачења.

Имајући у виду да је орган вештачења спровео поступак непосредним прегледом притужиоца, 25. марта 2010. године, да је другостепени орган вештачења потврдио тај налаз, својим налазом, оценом и мишљењем од 27. децембра 2010. године, на основу

¹ „Службени лист СРЈ“ бр. 33/97...30/2010.

увида у приложеној медицинској документацији и да је Министарство рада и социјалне политике одбило жалбу притужиоца тек 8. маја 2012. године, готово три године од покретања поступка за утврђивање права на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица, основано је уверење да одлучна чињеница о здравственом стању притужиоца није потпуно и правилно утврђена.

Законом прописана начела управног поступка налажу органима управе да су, при вођењу поступка и решавању у управним стварима, дужни да странкама омогуће да што лакше заштите и остваре своја права и интересе. Начело истине прописује да се у поступку морају утврдити правилно и потпуно све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења (одлучне чињенице), а начело економичности поступка да се поступак мора водити без одуговлачења и тако да се прибаве сви докази потребни за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања и за доношење законитог и правилног решења.

На основу утврђених чињеница и околности, Заштитник грађана је утврдио пропуст у правилности и законитости рада Министарства, па је сходно члану 31. став 2. Закона о заштитнику грађана, упутио препоруку органу, у циљу отклањања уочених недостатака, односно унапређења рада органа управе и спречавања истих или сличних пропуста убудуће.

ЗАМЕНИК
ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА

др Горан Башић